בית אהרן — בא

כי אני הכבדתי את לבו. לשון כבו"ד. עם לבו ועם לב עבדיו. היינו האברים של הלב. או לשון עובדות ועשיות דהיינו המצות מעשיות. למען שתי אותות"י לשון אותיו"ת. אלה בקרבו. ושית"י הוא לשון אבן שתי'. ואבן קרוי השכחה שאדם שוכח שהוא בן המלך ועל ידי זה הוא מעכב את עצמו מלילך בבית המלך. ובאמת אין מי שיעכב את בן המלך אם לא השכחה. ושית"י הוא לשון ש"ת בטוחות חכמה קרוי המחשבה. וזה יש ביכולת הצדיק להקים את השכחה מפני שהוא מביא את האמונה בלב האדם. וזהו עמוד אחד יש בעולם וצדיק שמו. היינו שעושה מזה עמוד וקיום לאח"ד. ע"י שהוא מקרב הכל להשם ית'. וזהו למען שתי אותיות"י אלה בקרבו על ידי התקרבותו:

ויקם פרעה ליל"ה. מפני מה כתיב ליל"ה. כי בודאי הי' בלילה כנ"ל. ונוכל לומר כי האמת הוא כי בכל מכה שהביא הקב"ה על המצרים היתה התגלות מדותיו ית' ועל כן היו עשר. והנה במכת בכורות כתיב כחצו"ת הלילה ופירשו המפרשים מהו הלשון כחצו"ת. ופירשו כחצו"ת הוא לשון חץ. יורה כחץ. מפני שבזה המדה היתה התגלות ההתקשרות. וידוע כי כל הגלות היתה בדיבור דהיינו מלכות וכל זה הי' מפני שלא היו מקושרים בי"י וכיון שנתגלה המדה של התקשרות כמו שכתוב ראשית אונים באהלי חם. מיד יצאו מן הגלות ויצא הדיבור מן הגלות והדיבור נקרא פרעה. והאמונה נקרא ליל"ה. וכיוון שנתגלה זאת המדה אז קם פרע"ה ליל"ה: